

Sygn. akt: IV K 732/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13.10.2016r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Katarzyna Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 13.10.2016r.

sprawy **M. K. (1)** syna W. i A. urodz. (...) w K.;

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 sierpnia 2016r. w W. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie: 0,32 mg/l, II badanie: 0,31 mg/l, III badanie: 0,26 mg/l, IV badanie: 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

orzeka:

1. na podst. art. 66 § 1 i 2 kk, 67 § 1 kk postępowanie karne wobec **M. K. (1)** warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku;
2. na podst. art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
3. na podst. art. 63 § 4 kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11.08.2016r. do dnia 13.10.2016r.;
4. na podst. art. 63 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt IV K 732/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2016 roku około godziny 03:45 w W. funkcjonariusze Policji M. K. (2) oraz K. M. pełniący tego dnia służbę patrolową radiowozem oznakowanym znajdując się na ulicy (...) spostrzegli jadący od ulicy (...) pojazd marki R. o nr rej. (...), który postanowili zatrzymać do kontroli drogowej. Po podejściu do tego pojazdu funkcjonariusze ujrzeli wewnątrz kierującego, którym po wylegitymowaniu okazał się być M. K. (1). Ponieważ w stosunku do kierowcy z uwagi na wyraźnie wyczuwalną od niego woń alkoholu zachodziło podejrzenie, iż znajduje się on pod wpływem alkoholu funkcjonariusze najpierw wykonali badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem bezkontaktowym typu AlcoBlow, a następnie wobec uzyskania wyniku pozytywnego przebadali kierującego pojazdem na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu urządzeniem typu alcosensor. W

wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono, że zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wyniosło u M. K. (1) w I próbie – 0,32 mg/l, a w II próbie - 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z uwagi na znajdowanie się M. K. (1) w stanie nietrzeźwości pojazd, którym kierował został przekazany osobie przez niego wskazanej zaś on sam został zatrzymany i przewieziony do KP W. – B., gdzie ponownie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu tym razem przy użyciu alkometru z wynikiem III badanie – 0,26 mg/l, zaś IV badanie – 0,25 mg/l a następnie został osadzony w Pomieszczeniu Dla Osób Zatrzymanych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) (k. 14 - 15, 26 - 27); zeznań świadka M. K. (2) (k. 8 - 9); protokołów użycia alkometru i alconsenora (k. 2, 3), oraz protokołu zatrzymania osoby (k. 5).

Oskarżony M. K. (1) podczas przesłuchań (k. 14 - 15, 26 - 27) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 10 sierpnia 2016 roku przyjechała do niego koleżanka zamieszkująca na co dzień w Anglii. Ponieważ nie widzieli się przez około 2 lat postanowili spędzić ze sobą trochę czasu w trakcie którego spożywali razem alkohol. Oskarżony M. K. (1) oznajmił, że około godziny 3:00 w dniu 11 sierpnia 2016 roku do koleżanki tej zatelefonowała znajoma, która w tym czasie opiekowała się jej dzieckiem informując ją, że dziecko bardzo mocno płacze i prawdopodobnie jest chore. Wówczas ulegając wielokrotnym prośbom i namowom koleżanki, która bardzo zdenerwowała się stanem jej córki postanowił wsiąść do swojego samochodu marki R. i zawieźć ją pod adres jej zamieszkania. W trakcie jazdy ulicą (...) został następnie zatrzymany do kontroli drogowej, w trakcie której po wykonaniu przez przeprowadzających interwencję funkcjonariuszy Policji badania na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu okazało się, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wyraził jednocześnie skruchę za swoje zachowanie.

Sąd zważył co następuje:

Zarówno wina oskarżonego M. K. (1) jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości. O popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa świadczą bowiem nie tylko wyjaśnienia samego oskarżonego ale także pokrywające się z nimi zeznania przesłuchanego w przedmiotowej sprawie świadka M. K. (2), które w powiązaniu z nieosobowym materiałem dowodowym zawartym w aktach, w szczególności protokołami użycia alkometru i alconsenora tworzą jasny obraz zdarzenia.

Złożone przez oskarżonego M. K. (1) wyjaśnienia (k. 14 - 15, 26 - 27) Sąd uznał za wiarygodne. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w żaden sposób nie kwestionował, że w dniu 11 sierpnia 2016 roku kierował pojazdem marki R. o nr rej. (...) znajdując się wówczas w stanie nietrzeźwości, która to okoliczność znajduje potwierdzenie w treści zeznań świadka M. K. (2) oraz koreluje z protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego.

Wiarygodnym dowodem są zeznania świadka M. K. (2) (k. 8 - 9) a więc funkcjonariusza Policji, który podczas pełnienia służby w patrolu zmotoryzowanym wspólnie z funkcjonariuszem K. M. dokonał zatrzymania, wylegitymowania a następnie przebadania oskarżonego na okoliczność jego znajdowała się w stanie nietrzeźwości. Z zeznań świadka bezsprzecznie wynika, że w chwili przybycia na miejsce i zbadania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Nadto jak wynika z treści zeznań złożonych przez świadka oskarżony od chwili zatrzymania do czasu jego wylegitymowania nigdzie się nie oddalał i przez cały ten czas pozostawał w zasięgu wzroku obydwu funkcjonariuszy. Sąd nie widzi żadnych podstaw do zakwestionowania prawdziwości przytoczonych przez świadka okoliczności, a tym samym ich niezgodności z rzeczywistością z uwagi na fakt, że zeznania te znajdują potwierdzenie w protokołach użycia alcosensora i alcometru. Zważyć także należy, że M. K. (2) jest osobą obcą dla oskarżonego i nie posiada jakiegokolwiek powodu, aby fałszywie go obciążać, pomawiając go o coś czego się nie dopuścił, a tym samym doprowadzając do jego celowego skazania.

Nie budzą również żadnej wątpliwości co do swej autentyczności, a także prawdziwości stwierdzonych nim okoliczności zaliczone do materiału dowodowego protokoły użycia alkometru i alconsenora (k. 2, 3), z których wynika niezbicie, iż bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżonego zawartość alkoholu wydychanym przez niego powietrzu

wyniosła: w I badaniu o godz. 03:53 - 0,32 mg/l, oraz w II badaniu o godz. 04:10 - 0,31 mg/l zaś już po przewiezieniu do KP B. w kolejnych próbach tj. w III badaniu o godz. 4:48 - 0,26 mg/l, zaś w IV badaniu o godz. 4:50 - 0,25 mg/l. Załączone zatem do materiału dowodowego protokoły użycia posiadających aktualną legalizację urządzeń kontrolno - pomiarowych służących do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu są kolejnym przekonującym dowodem potwierdzającym, że oskarżony M. K. (1) w dniu 11 sierpnia 2016r. kierował pojazdem marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Protokół zatrzymania (k. 5), oraz dane o karalności (k. 18) miały charakter uzupełniający w sprawie.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Zarówno sprawstwo, wina jak i wszystkie okoliczności zdarzenia w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą najmniejszych nawet wątpliwości.

Bezspornym jest bowiem, że oskarżony naruszył umyślnie zasady w ruchu lądowym określone w art. 45 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości alkoholu w 4 kolejnych badaniach tj.: w I badaniu - 0,32 mg/l, w II badaniu - 0,31 mg/l, w III badaniu - 0,26 mg/l, w IV badaniu - 0,25 mg/l w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, jadąc ul. (...), gdy w jego organizmie znajdował się alkohol. Powyższe zachowanie oskarżonego wypełnia zatem znamiona występkę z art. 178a § 1 k.k. albowiem zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu przekraczała granicę stanu nietrzeźwości, która określona jest w art. 115 § 16 k.k. i wynosi 0,25 mg/1dm³. Nie budzi przy tym jakichkolwiek wątpliwości, że badania sprawnymi, posiadającymi aktualną legalizację urządzeniami kontrolno - pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone zostały w sposób prawidłowy, a uzyskane wyniki jednoznacznie wskazały, że badany kierowca tj. oskarżony M. K. (1) był nietrzeźwy.

Reasumując, w niniejszej sprawie Sąd uznając, iż zdarzenie z udziałem oskarżonego miało jednorazowy, incydentalny wręcz charakter i w związku z powyższym nie zachodzi potrzeba ze względu na cele kary jej wymierzania i doprowadzenia do wyroku skazującego, ponieważ byłoby to niewspółmierne do wagi i charakteru czynu oskarżonego, postanowił skorzystać w stosunku do oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego, którego przesłanki określa art. 66 i 67 k.k. Oskarżony M. K. (1) dopuścił się przestępstwa, które jest zagrożone karą do dwóch lat pozbawienia wolności. Stopień winy oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu nie są znaczne. Oskarżony w największym stężeniu posiadał 0,32 mg/l przy czym późniejsze badania pokazują, że stężenie alkoholu w jego organizmie spadało. Należy przy tym zaznaczyć, że oskarżony M. K. (1) kierował pojazdem we wczesnych godzinach rannych tj. o godz. 03:00 kiedy na odcinku drogi, którym się poruszał nie tylko nie było dużego natężenia ruchu, ale także nie występowała na nim duża ilość pieszych. Co więcej, oskarżony został zatrzymany w wyniku rutynowej kontroli drogowej. Pokazuje to, że jego jazda nie wzbudzała tym samym żadnych podejrzeń dla przeprowadzających interwencje funkcjonariuszy Policji, co dowodzi, że kierowany przez niego pojazd poruszał się swoim pasem ruchu w sposób naturalny, a tym samym nie wpływał w znacznym stopniu na bezpieczeństwo innych uczestników ruchu. Nadto, o ile zachowanie oskarżonego niewątpliwie było naganne, to jednak nie spowodował on także żadnej kolizji drogowej. Ponadto także okoliczności popełnienia czynu zarzucanego oskarżonemu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości. Fakt kierowania przez oskarżonego samochodem w czasie znajdowania się przez niego w stanie nietrzeźwości ustalony został bowiem w sposób bezsporny. Nadto wynika to już z wyjaśnień samego oskarżonego, który nie tylko w żaden sposób nie kwestionował tej okoliczności ale także przyznał się do winy. Wreszcie zaś dotychczasowa postawa oskarżonego, który do dnia dzisiejszego nie był karany za jakiegokolwiek przestępstwa była nienaganna (dane o karalności - k. 18), jego właściwości i warunki osobiste, w tym wykazanie przez niego skruchy z powodu swojego zachowania, oraz dotychczasowy sposób życia wskazuje na uzasadnione przypuszczenie Sądu, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie nadal w dalszym ciągu przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego już po popełnionym występkę oraz toczące się postępowanie z nim związane uzmysłowi nadto oskarżonemu w przyszłości konsekwencję jego lekkomyślnego zachowania. Te szczegółowe

przesłanki dotyczące osoby oskarżonego uzasadniają w związku z powyższym dodatnią prognozę kryminologiczną wobec niego.

Zdaniem Sądu wyznaczony okres próby w wymiarze 1 roku pozwoli w pełni zweryfikować trafność postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku mając na uwadze przekroczenie przez oskarżonego granicy stanu nietrzeźwości określonej w art. 115 § 16 k.k. W ocenie Sądu okres 1 roku jest w realiach niniejszej sprawy absolutnie adekwatny do wagi czynu, ilości stwierdzonego w jego organizmie alkoholu i postawy oskarżonego. Tak orzeczony środek karny stanowić będzie istotną dolegliwość dla oskarżonego uświadamiając mu wagę i znaczenie naruszonych przez niego przepisów i w efekcie zapobiegnie popełnieniu ich w przyszłości.

Zgodnie z treścią art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 13 października 2016 roku

W myśl art. 67 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 2 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd orzekając świadczenie pieniężne, wziął pod uwagę charakter czynu przypisanego sprawcy, jego sytuację materialną i rodzinną. Sąd rozpoznając wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego orzekając wysokość świadczenia pieniężnego na podstawie art. 67 § 3 k.k. miał także na uwadze, że nie ma w tym przypadku zastosowania dolna granica świadczenia pieniężnego orzeczonego na podstawie art. 43a § 2 k.k., gdyż przepis ten mówi jedynie o skazaniu, nie zaś o warunkowym umorzeniu postępowania, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W tym miejscu należy przy tym nadmienić, że Sąd orzekając świadczenie pieniężne omyłkowo wskazał złą podstawę tj. zamiast prawidłowej podstawy art. 67 § 3 k.k. błędnie zawarł podstawę z art. 63 § 4 k.k.

Zgodnie z art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w sprawie w tym opłatą albowiem w ocenie Sądu sytuacja materialna pozwala oskarżonemu na ich uiszczenie.